

FOTOGRAFIA

01. Pilar Aymerich fotografiada a casa seva en una imatge d'arxiu. MANOLO GARCÍA 02. Ovidi Montllor fotografiat per Pilar Aymerich. PILAR AYMERICH / ANC

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

Pilar Aymerich (Barcelona, 1943) és la guanyadora del Premio Nacional de fotografía 2021, dotat amb 30.000 euros, que atorga el ministeri de Cultura espanyol. El jurat ha valorat que la seva obra sorgeix "d'una noció ètica en la qual la fragilitat és el punt de partida d'una narració fotogràfica". "Aquesta societat encara té coses a millorar, sobretot en aquests moments en què sembla que la dreta creixi", va dir Pilar Aymerich després de saber que havia rebut el premi. "És un moment una mica perillós i cal estar molt alerta perquè els drets de totes les persones siguin respectats", va afegir. També va explicar amb humor que el jurat no l'havia trobat durant una hora perquè era al Museu Arqueològic dinant amb el director i havia apagat el mòbil, i que potser farà servir els 30.000 euros per comprar-se una càmera nova, fer millores a l'estudi i comprar un paper de més qualitat per a les ampliacions, que continua fent ella mateixa.

"És un premi molt merescut i ja feia uns quants anys que li tocava -diu la historiadora de la fotografia Laura Terré-. És un reconeixement a una professional que ha donat un caràcter molt diferent a la professió de reportera, amb un compromís molt seriós amb el que és la funció de la dona en la societat, i ha aconseguit crear tota una galeria de personatges compromesos amb l'esquerra i amb la cultura a Catalunya". De la seva feina, la mateixa Pilar Aymerich diu a l'ARA que mira amb "ulls de dona" i que en lloc de disparar per capturar les imatges, les pesca. "En fotografia jo no disparo, pescó. Sempre estava

Un reconeixement a la fotografia ètica de Pilar Aymerich

La fotògrafa barcelonina guanya el Premio Nacional de fotografía, que atorga el ministeri de Cultura espanyol

esperant el moment en què el peix picava". I d'acord amb el cineasta Jean-Luc Godard, creu que "l'enquadrament sempre és moral". "No dic mai *disparar* perquè em sembla una cosa violenta, i no ho he sigut mai, de violenta. Robert Doisneau deia que pescava, i la meua actitud davant la fotografia també és aquesta, és molt important la reflexió. Per mi és molt important, i sobretot dir la veritat. Evidentment estàs interpretant una realitat que passa davant teu, i ensenyes la teua història sense traïr-la", diu.

Fusionar-se amb la gent

La formació de Pilar Aymerich va començar en el camp de l'art dramàtic. Va estudiar durant cinc anys a l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual, dirigida per Ricard Salvat i Maria Aurèlia Capmany. Va descobrir la fotografia durant una estada de dos anys que va fer a Londres, i la vocació li va venir a París, quan hi va fer una estada amb el seu oncle Xavier Tarragó, que havia sigut fotògraf al comissariat de propaganda de la Generalitat republicana i que s'havia exiliat i tenia un estudi a Mon-

Postura
"No dic mai 'disparar' perquè em sembla una cosa violenta"

trichard. "Vaig estar un any amb ell; va ser un aprenentatge, i la retrobada, i que per a mi era la imatge d'un heroi -recorda-. Pel fet d'haver estudiat teatre i escenografia, m'interessaven molt l'enquadrament i la llum, reflexionava força abans de fer la fotografia, i em fusionava amb la gent per buscar el moment que reflectís el que estava passant o el que demanaven les persones que hi havia allà".

"El jurat ha reconegut una trajectòria marcada pel compromís ètic amb les narracions del seu temps",

subratlla a l'ARA la directora del Macba, Elvira Dyangani Ose, que ha format part del jurat del premi. També destaca "el suport a les lluites feministes i l'atenció al que és humà d'una pràctica que en algunes ocasions es pot considerar que era col·lectiva, com les col·laboracions amb Montserrat Roig".

Tanmateix, Aymerich té dubtes a l'hora de considerar-se una pionera del feminisme: "Hi ha moltes dones que en aquella època van ser pioneres i van participar en el feminisme. Aleshores declarar-se feminista no era tan fàcil, hi havia moltes dones que no ho feien per por, sobretot dins el món del periodisme. N'hi havia de conegudes i d'altres que estaven a les associacions de veïns i molts altres llocs que també van estar lluitant perquè s'abolissin les lleis que discriminaven la dona". "Mai la veuràs donar-se importància ni parlar de la seva feina d'una manera pedant ni exagerada, però ha aconseguit un arxiu molt singular i únic", diu Terré.

Pilar Aymerich va començar a treballar el 1968 col·laborant amb l'agència CIS, i la seva presència va ser creixent a partir del 1975, quan els moviments socials van adquirir més visibilitat després de la mort de Franco. Al llarg de la seva trajectòria, ha col·laborat amb publicacions com *Triunfo*, *Destino*, *Cambio 16*, *El País*, *Fotogramas* i *Qué Leer*. També en publicacions dedicades a figures com Montserrat Roig, Frederica Montseny, Mercè Rodoreda, Caterina Albert i Maria Aurèlia Capmany. Està representada al Museu Reina Sofia i la Fundació Vila Casas, entre altres museus, i el seu arxiu està dipositat a l'Arxiu Nacional de Catalunya. Va rebre la Creu de Sant Jordi el 2005.